

ВЛАДИМИР ПОЛЯНОВ

ПРОИЗШЕСТВИЕ

chitanka.info

Лято. Жега. Сън.

Смъртта скучае. Никакви убийства. Никакви събития. Някои вестници пишат за кабинетна криза. Нищо не става. По краищата на страната мрат бежанци, но това е само печално. Хубавите дами са на курорти. Вестник „Дума“ дава за разтуха всеки ден сто реда глупости под заглавие „Изкуство и критика“. Един писател е „предприел екскурзии из парковете, слухти между шумаците“ и предава впечатленията си в разкази. Нищо не излиза и от това. Прозаявка е разтворила уста над целия град.

Скука. Прозаявка. Сън.

Смъртта решава да се влюби в първата жена, която срещне. Става. Тялото я боли от непрекъснато лежане. Дига завесите.

Вън е зноен ден. Асфалтът се топи и движи като черна, гъста река по улицата. Няколко минувачи вървят с отпуснати ръце и клатят шапките си. Далече на ъгъла слънцето блести през тънката рокля на млада жена.

Смъртта бързо се облича. Излиза. Жената стои на ъгъла. От съседните магазини, скрити в сянка, няколко мъже гледат слънцето през роклята. Жената чака някого. Тя е млада, руса, с тънко стройно тяло и добре гримирано лице. Очите ѝ гледат неспокойно.

Смъртта приближава, сваля шапка.

— Извинете!

Жената не вижда. Не чува. Тя очаква някого. Вдига деликатната си бяла ръка, поглежда сребърно часовниче. Безпокойството притегля очите ѝ, прави ги големи. Мъжете от съседните магазини се смеят и сбутват. Вместо слънцето те виждат през роклята друго.

— Извинете! — повтаря смъртта и галантно се усмихва.

Жената тръгва. Пристъпва до първата пресечна улица. Когато върви, роклята ѝ се разтваря и разкрива едното коляно. Обръща се, спира. Гледа към ъгъла, отново поглежда часовника. Трамвай загрухтява като недоклано животно. Минава, отминава. Празен.

Жената пресича улицата. Сега един мъж се затичва след нея. Той идва от ъгъла. Пот тече от челото му. В ръката си стиска часовник. Достига жената. Спират. Тя го гледа с недоволство, сочи му часовничето. Мъжът отчаяно ръкомаха и обяснява. Тя казва нещо със сърдито лице и отминава... Той остава. Смутен търси часовника, който е в ръката му.

Смъртта избързва след нея. Настига я, мъчи се да каже нещо забавно.

— Аз дойдох по-рано от него. На първия е винаги правото!

Жената не чува. Тя почти тича по улицата. Отчаяние стърже грима по лицето ѝ.

Смъртта се забавлява.

— Не упорствувайте! Ако не желаете да останете с мене, върнете се при него. Уверен съм, че часовниците ви устроиха неприятна шега. Вашият любим изглеждаше съсипан!

Младата жена пресича улицата. Спира пред трамвайната спирка, обръща се, поглежда към изоставения мъж. Смъртта е недоволна от себе си, разкайва се за думите си. Казва други:

— Ах! Наистина ли ще се върнете при него! След като закъсна половин час! Такова унижение!

С нервно движение жената се извързва и без да дочака трамвая, тръгва отново. Смъртта се усмихва.

— Тъй ми харесвате! Наистина ми харесвате! Ще ми подарите ли само един поглед?

Младата жена върви като замаяна. Отново пресича безцелно улица. Минава от един на друг плочник. Автомобили, трамваи, коли дават тревожни сигнали. Тя бяга. Смъртта се качва на малък луксозен фиат. Маха кърпичка.

— Елате! Ах, аз наистина започвам да се влюбвам във вас! Елате!

Тя не чува. Автомобилът криволичи зад нея.

— Елате! — вика смъртта и надува клаксона.

Жената се обръща да погледне и пада. Малкият луксозен фиат минава отгоре ѝ и спира.

Смъртта бързо слиза. Взема нежната ръка със сребърно часовниче и любезно я целува. Восъчна бледност покрива лицето на младата жена...

Вечерта смъртта, щастливо изтегната в леглото си, чете вестник. На втората страница тя вижда написано с едри букви:

ПРОИЗШЕСТВИЕ. НОВО ШОФЬОРСКО БЕЗУМИЕ.

Днес три часа следобед автомобилна кола премазва на улица „Търговска“, при бясно каране, младата госпожица Д. Няма ли власт, която да обуздае?...

Смъртта яростно смачка вестника и го захвърли.

— Простаци! Такъв речник! Галантните истории се наричат шофьорско безумие, а истинското безумие...

Плю и затвори очи...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.